

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „THE SPIRIT OF CUBA” dla towarów i usług z klas 33, 35 i 42 — wspólnotowy znak towarowy nr 2 109 106

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Havana Club International, SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Wniosek o unieważnienie prawa do znaku został oparty na art. 52 ust. 1 lit. a) oraz art. 7 ust. 1 lit. b), c) i g) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie prawa do zakwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 15 kwietnia 2013 r. — Rainer Typke przeciwko Komisji

(Sprawa T-214/13)

(2013/C 171/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rainer Typke (Hasbergen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Cortese i A. Salerno)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 5 lutego 2013 r. odmawiającej uwzględnienia wniosku potwierdzającego strony skarżące o udzielenie dostępu do dokumentów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾ — w postępowaniu GESTDEM 2012/3258;
- stwierdzenie nieważności dorozumianej odmownej decyzji Komisji Europejskiej z dnia 13 marca 2013 r. w sprawie wniosku potwierdzającego strony skarżące o udzielenie dostępu do dokumentów zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 — w postępowaniu GESTDEM 2013/0068;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący naruszenia art. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, a także innych przepisów tego rozporządzenia, ze względu na to, że:

— niezasadne jest założenie Komisji, że wniosek skarżący, wymagający stworzenia nowych dokumentów, a nie dostępu do już istniejących, nie należy do zakresu zastosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001;

— niezasadne jest założenie Komisji, że wnioski skarżące mają charakter nieproporcjonalny, a przez to są niedopuszczalne, nawet w odniesieniu do możliwości udzielenia częściowego dostępu;

— niezasadne jest założenie Komisji, że uwzględnieniu wniosków skarżących stoi na przeszkodzie konieczność ujawniania danych osobowych osób trzecich; oraz

— niezasadne jest założenie Komisji, że uwzględnieniu wniosków skarżących stoi na przeszkodzie konieczność zachowania poufności postępowania komisji konkursowej i konieczność ochrony procesu podejmowania przez nią decyzji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2013 r. — Scuola Elementare Maria Montessori przeciwko Komisji

(Sprawa T-220/13)

(2013/C 171/66)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Scuola Elementare Maria Montessori Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: A. Nucara i E. Gambaro, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak podniesione w sprawie T-219/13 Ferracci przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2013 r. — Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG przeciwko Komisji

(Sprawa T-223/13)

(2013/C 171/67)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co. KG (Minden, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Weil)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie ze skutkiem natychmiastowym, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności dyrektywy Komisji 2013/2/UE z dnia 7 lutego 2013 r. zmieniającej załącznik I do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w zakresie, w jakim dodaje ona „rolki, tuby oraz cylindry, wokół których nawijany jest giętki materiał (np. folia z tworzywa sztucznego, aluminium, papier)” do przykładów produktów stanowiących opakowania;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które są zasadniczo identyczne z pierwszymi pięcioma zarzutami podniesionymi w ramach sprawy T-202/13 Group d'Hygiène przeciwko Komisji lub są do nich podobne.

Skarga wniesiona w dniu 22 kwietnia 2013 r. — Melitta France przeciwko Komisji

(Sprawa T-224/13)

(2013/C 171/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Melitta France (Chezy-sur-marne, Francja)
(przedstawiciel: adwokat H. Weil)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie ze skutkiem natychmiastowym, na podstawie art. 263 TFUE, nieważności dyrektywy Komisji 2013/2/UE z dnia 7 lutego 2013 r. zmieniającej załącznik I do dyrektywy 94/62/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie opakowań i odpadów opakowaniowych, w zakresie, w jakim dodaje ona „rolki, tuby oraz cylindry, wokół których nawijany jest giętki materiał (np. folia z tworzywa sztucznego, aluminium, papier)” do przykładów produktów stanowiących opakowania;

— obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów, które są zasadniczo identyczne lub podobne do tych podniesionych w ramach sprawy T-202/13 Group d'Hygiène przeciwko Komisji.

Odwołanie wniesione w dniu 14 kwietnia 2013 r. przez Luigię Marcuccia od postanowienia wydanego w dniu 6 lutego 2013 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-67/12 Marcuccio przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa T-226/13 P)

(2013/C 171/69)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druża strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

— uwzględnienie wszystkich żądań wnoszącego odwołanie przedstawionych w pierwszej instancji;

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszej sprawie wnoszący odwołanie skarży się na postanowienie z dnia 6 lutego 2013 r., na mocy którego Sąd do Spraw Służby Publicznej oddalił jako oczywiście bezzasadną skargę dotyczącą, po pierwsze, stwierdzenia nieważności decyzji, na mocy której Komisja Europejska oddaliła wniosek o naprawienie szkody wynikłej z faktu przesłania pisma dotyczącego zasad wykonania wyroku wydanego przez Sąd w dniu 4 listopada 2008 r. w sprawie F-41/06 Marcuccio przeciwko Komisji adwokatowi, który reprezentował wnoszącego odwołanie w ramach odwołania wniesionego od tego wyroku oraz, po drugie, zobowiązania Komisji do naprawienia szkody, jaką wnoszący odwołanie poniósł w następstwie tej okoliczności.

Na poparcie swojej skargi wnoszący odwołanie podnosi zarzut całkowitego braku uzasadnienia oddalenia żądania odszkodowawczego, w tym również ze względu na niewystarczające zbadanie oraz przeinaczenie dowodów, arbitralną oraz błędną i nieracjonalną wykładnię oraz stosowanie:

— norm prawnych dotyczących ustalenia odpowiedzialności akwiliańskiej instytucji Unii Europejskiej;